

[Ole Donner]

les en engangsafgift, der skal være et maksimumsbeløb, og der skal være en tidsperiode af en eller anden længde, for at man overhovedet skal kunne komme ind under disse forslag. Det har jeg nok ikke fået tydeligt nok frem, men det kan vi jo så komme ind på i udvalget.

Men jeg takker i hvert fald hr. Kofod-Svendsen for de positive bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk tilslutning til EF-asyllkonventionen.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 13/3 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Sagen om underskrift på og ratifikation af EF-asyllkonventionen har justitsministeren og dermed regeringen tacklet på en højst forunderlig vis.

For 9-10 måneder siden forelagde justitsministeren spørgsmålet for Markedsudvalget, men det skete med bemærkninger om, at en ratifikation ville kræve meget omfattende ændringer af vor udlændingelov. Et flertal i Folketinget delte ikke denne opfattelse, og på denne baggrund undlod regeringen at underskrive konventionen ved Dublinmødet i juni 1990.

At flertallet havde ret i sin vurdering, kan vi jo nu se af det foreliggende beslutningsforslag, hvor justitsministeren opregner de ændringer

af udlændingeloven, som direkte udspringer af konventionen, og det er unægtelig langt færre og langt mindre omfattende ændringer end oprindeligt hævdede af ministeren.

I Socialdemokratiet er vi dybt forundrede over, at ministeren har fundet det nødvendigt at fremsætte et beslutningsforslag. I dag, mere end 9 måneder efter at konventionen er færdig, kommer regeringen og beder Folketinget opfordre regeringen til at fremsætte et forslag om ændring af udlændingeloven, så Danmark kan ratificere konventionen. Jeg har forstået på ministeren, at forklaringen er, at når dette beslutningsforslag er vedtaget, så mener han at have det fornødne parlamentariske grundlag for at underskrive konventionen til sommer.

Hvorfor skal vi dog have dette omsvøbsdepartement? Hvorfor i alverden har ministeren ikke brugt alle disse måneder til i stedet at udarbejde et forslag til ændring af udlændingeloven nøjagtig på de områder, hvor det er nødvendigt af hensyn til ratifikationen? Den eneste forklaring, jeg kan finde på denne mærkværdige fremgangsmåde, er, at ministeren først gerne vil have vort ja til konventionen, og så vil han til efteråret fremsætte forslag til ændring af udlændingeloven, som dels vil indeholde de nødvendige ændringer for, at vi kan ratificere konventionen – ændringer, som vi naturligvis ville være forpligtede på, hvis vi havde sagt ja til dette beslutningsforslag – og dels vil indeholde en lang række ændringer af den type, han skitserede sidste sommer, og som han af helt andre årsager vil have ind i loven.

Jeg må derfor sige helt umisforståeligt til justitsministeren, at sådan leger vi ikke. Socialdemokratiet kan se en række fornuftige grunde til at få en EF-asyllkonvention, men forudsætningen for vort ja både til underskrivelsen og senere til ratifikationen er, at ministeren har fremsat et lovforslag med de ændringer, der er nødvendige af hensyn til konventionen.

Dersom et sådant forslag indeholder de nødvendige og kun de nødvendige ændringer, skal vi ikke nødvendigvis forlange det færdigbehandlet, før vi kan give vort tilsagn. Men vi vil ikke af ministeren bringes i en situation, hvor vi først har sagt ja til konventionen og derefter ikke kan stemme for ændringen af udlændingeloven, fordi ministeren har ønsket at hyppe en lang række andre kartofler, som ikke er begrundet i konventionen.

[Dorte Bennedsen]

Hvad angår selve konventionen, så er vi bekymrede over, at proceduren er tilrettelagt således, at der faktisk kan gå op til 10 måneder, før en asylansøgning begynder at blive realitetsbehandlet. Vi er helt klar over, at vi ikke kan ændre på konventionsteksten, men vi vil gerne bede ministeren om, at han, når han fremsætter forslag med de nødvendige ændringer, også redegør for, hvorledes han vil sikre, at disse meget lange tidsfrister ikke bliver udnyttet for Danmarks vedkommende.

Vi kan altså ikke tilsige dette forslag en villig behandling, men jeg går ud fra, at vi i dag fra ministeren får tilsagn om, at Folketinget får det nødvendige lovforslag, og så vil vi formentlig kunne handle meget hurtigt.

Helge Adam Møller (KF):

Det var en interessant tale, som den socialdemokratiske ordfører havde; det skal jeg vende tilbage til til sidst.

Det Konservative Folkeparti kan støtte beslutningsforslaget. Vi synes, det er godt, at vi går i gang med at behandle det, som de øvrige 11 EF-lande underskrev i Dublin sidste år, nemlig konventionen om EF-asyll.

Jeg vil godt understrege, at beslutningsforslaget jo ikke lægger op til at foreslå nogle ændringer ud over dem, der er strengt nødvendige for at gennemføre konventionen. Og den lægger op til princippet – og det er et godt og et rigtigt princip – at ét og kun ét land inden for EF skal behandle asylansøgerne, således at disse ikke måtte blive kastebolde mellem forskellige lande. Men jeg fornemmede også, at det ikke var her, ordføreren for Socialdemokratiet var uenig.

Jeg skal ikke gennemgå det yderligere, men bare sige i anledning af det, som fru Dorte Bennedsen sagde om, at hun og hendes parti betragtede det som omsvøb – hvorfor ikke komme til sagen straks? – at hvis det skulle vise sig, at der er et flertal for det, så vil det ikke være Det Konservative Folkeparti, der modsætter sig en sådan hurtig løsning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre kan tilslutte sig dette beslutningsforslag fra justitsministeren. Vi synes, det er på tide, at der nu bliver truffet foranstaltninger, så vi kan få ratificeret denne konvention. Jeg kan meddele på Venstres vegne, at vi også vil være

enige i de ændringer, som justitsministeren allerede hermed har annonceret der skal foretages i vor udlændingelov.

Vi kan altså stemme for det foreliggende forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg må starte med at sige, at jeg ligesom fru Dorte Bennedsen har undret mig over fremgangsmåden, for det kan blive noget svært at overskue, hvad det er, man siger ja til, hvis man siger ja til beslutningsforslaget, sådan som det ligger her.

Det mest konkrete punkt, jeg stødte på, er pkt. 2 i beslutningsforslaget, hvor der står, at man for at undgå dobbeltbehandling af sagerne skal ændre i udlændingelovens § 48, stk. 2. Men jeg aner ikke, hvad det er for ændringer, man skal foretage i § 48, stk. 2. Så vidt jeg kan se, kan vi slet ikke opretholde den famøse regel, som kom ind i udlændingeloven i 1986. Vi får ingen mulighed for at sende folk tilbage til dér, hvor de kom fra. Vi skal behandle en asylansøger, der kommer her og søger asyl.

Det er en af grundene til, at SF ikke er så negativ over for tilslutningen til konventionen, som man måske skulle tro SF ville være. Det er vi faktisk ikke, for vi har altid – lige så længe vi har beskæftiget os med flygtningelovgivning – ment, at det ville være godt og rimeligt med et samarbejde mellem alle de demokratiske lande i Vesteuropa om at få nogenlunde ensartede asylregler og i hvert fald et samarbejde på dette område. Så der er meget i konventionen, som vi synes er godt.

Jeg betragter det sådan – for nu at holde mig lidt til konventionsteksten – at når et menneske passerer en grænse til et EF-land, så skal ansøgningen om asyl behandles. Og det er jo et fremskridt i forhold til situationen i Danmark i dag.

På den anden side har vi et par gange spurgt i Retsudvalget om reglerne for asylgivning i de andre EF-lande, og jeg vil godt have mere klart overblik over, hvordan reglerne egentlig er i lande som Italien, Grækenland, Spanien og Portugal, inden jeg tager endelig stilling til konventionen, for kan vi være sikre på, at de ikke alene behandler en asylansøgning, der kommer – det bliver de jo nødt til efter konventionen – men kan vi også være sikre på, at de tildeler de folk asyl, som har ret til at få asyl?

[Ebba Strange]

Det er de spørgsmål, som jeg kan bebude til selve konventionsteksten, og det er klart, at dem skal vi gerne have et svar på, inden vi siger endeligt ja til konventionsteksten.

Det sidste med hensyn til konventionsteksten er også det samme, som fru Dorte Bennedsen har været inde på. Jeg synes, det lyder af meget med de lange tidsfrister, og jeg prøver at sætte mig ind i det menneskes situation, som først venter i ét land i op til 6 måneder og så venter i op til 3 måneder på, at et andet land skal tage stilling til, om det nu er det land, der skal behandle sagen. Og alt efter, hvad de så finder ud af, så kan der gå en måned til, inden der bliver taget endelig stilling til, ikke hvor vedkommende skal have asyl, eller om han overhovedet skal have det, men hvor den sag rettelig hører hjemme. Det synes jeg dårligt Vesteuropa kan være bekendt over for asylansøgere.

Vi ved i forvejen fra både Tyskland og Danmark, at de lange ventetider er en psykisk belastning. Vi ved, at de indimellem er nødvendige. Vi ved, de er særlig lange i Tyskland; de bliver mange gange også lange i Danmark. Vi ved, de er en psykisk belastning, og så ligefrem at skrive ind i konventionsteksten, at så lang tid må der godt gå, synes jeg ikke er rart. Jeg håber, at det i hvert fald er maksimumsregler, for jeg ved godt, at selve konventionsteksten kan vi ikke stå her i det danske Folketing og ændre på.

Men som sagt, de spørgsmål, jeg har bebudet, vil vi fra SF's side godt have svar på, inden vi siger endeligt ja til konventionen. Og med hensyn til hvad det er for en dansk beslutning, der skal træffes inden, ville jeg også sætte stor pris på at få nøjagtigt at vide, hvad det er for ændringer, der er nødvendige i den danske udlændingelov, før jeg siger ja.

Tom Behnke (FP):

I juni måned 1990, da ministeren skulle til Dublin med henblik på undertegnelsen af EF-asylkonventionen, var der ikke tilslutning i Markedsudvalget til at sige ja, idet man ikke kunne få sikkerhed for ordvalget i teksten. Vores krav var – og er – at vi får indført en ensartet asylpolitik i hele EF, og at det bliver præciseret, at det er det land, der modtager en asylansøger, der skal behandle og forsørge denne asylant, indtil denne bliver statsborger i landet. Først derefter vil man kunne regnes som EF-borger, der frit kan rejse rundt i hele EF.

Jeg skal her spørge ministeren, om han kan bekræfte, at Fremskridtspartiets ønsker med denne konvention hermed er blevet opfyldt. Derudover mener Fremskridtspartiet, at den danske udlændingelov skal strammes gevaldigt op, inden vi ratificerer EF-asylkonventionen, for at bistandsloven ikke kan misbruges på dette område.

Ministeren skriver i sin fremsættelsestale, at han forbeholder sig ret til efterfølgende at lave ændringer af udlændingeloven. Her er det, vi mener, at disse ændringer skal ske, før vi ratificerer konventionen.

Med hensyn til punkt 3 i beslutningsforslaget vil jeg gerne spørge ministeren, i hvilket omfang han forventer at denne passus vil blive benyttet og skal benyttes. Ligeledes bedes ministeren redegøre for, i hvilket omfang Danmark kommer til at modtage udlændinge, der falder ind under punkt 4 i beslutningsforslaget. Spørgsmålet skal ses i lyset af, at Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at Danmark kun skal tage sig af FN-kvoteflygtninge og eventuelle bådflygtninge. Sluttelig skal jeg gøre det klart, at Fremskridtspartiet er overvejende positivt over for beslutningsforslaget og ser frem til en grundig udvalgsbehandling, selv om tiden er ganske knap.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne finder det ikke blot nødvendigt, men også i samklang med vor opfattelse at Danmarks tilslutning til De Europæiske Fællesskaber at medvirke til sådanne ændringer i udlændingeloven, at denne bringes i overensstemmelse med EF-asylkonventionen.

Når den endelige ratifikation fra dansk side har fundet sted, er den sidste brik lagt på plads, for at konventionen kan blive gældende i hele EF-området. Det får bl.a. det gode til følge for asylansøgeren, at denne ikke skal være kastebold imellem forskellige lande, men vil kunne få sin ansøgning behandlet umiddelbart af det land, der ifølge konventionen er forpligtet. Det hindrer f.eks. ikke Danmark i at overtage behandlingen af ansøgninger, hvis der er forhold, der taler herfor.

Der har fra tid til anden i enkeltstående tilfælde været fremsat kritik af den lange behandlingstid, der er forekommet ved asylansøgninger, og det er CD's opfattelse ved at læse artikel 11, stk. 1 og 4, som også fru Ebba Strange i sit

[Svend Aage Jensen]

indlæg har gjort opmærksom på, at alene det at nå frem til en beslutning om overtagelse af en asylansøgning i værste fald kan tage 9 måneder, hvilket stadig væk er en urimelig lang tid, asylansøgeren skal vente, indtil hans/hendes sag kan blive behandlet. Det er utvivlsomt meget belastende at måtte være interneret i så lang tid i uvished om den endelige afgørelse.

CD hilser med tilfredshed, at justitsministeren senere vil lægge op til en bred debat om eventuelle ændringer af udlændingeloven, og vi ser gerne, om flygtninge fra fjernere lande kunne opsamles og fordeles af EF på grundlag af aftalte kvoter, og at spontanflygtninge så var de mennesker, som i vor nærhed måtte flygte fra hus og hjem på grund af uacceptable overgreb fra myndighederne eller af mangel på beskyttelse.

Centrum-Demokraterne giver hermed tilsagn om medvirken til sådanne ændringer i udlændingeloven, at Danmark straks kan undertegne konventionen med forbehold for senere ratifikationer.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre ser gerne, at også Danmark kan ratificere asylkonventionen, men Det Radikale Venstre må stille det krav, at vi meget nøje ved, hvilke ændringer i udlændingeloven der skal gennemføres. Det vil for os være en klar forudsætning for at støtte dette beslutningsforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan fatte mig meget kort og sige, at Kristeligt Folkeparti ord til andet er enige i det, der blev sagt fra Det Radikale Venstres side, så vi tilslutter os på de vilkår.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de indlæg, der er holdt. Jeg er ikke utilfreds med de tilkendegivelser, der er kommet fra partierne. Så vidt jeg kunne lytte mig frem til, er der et klart flertal for, at Danmark kan underskrive konventionen.

Der var ingen, der vendte sig direkte imod de relativt få ændringer, som er beskrevet i beslutningsforslaget, og som må forudsættes gennemført i vores egen udlændingelov, hvis der ikke skal være utilsigtede virkninger.

Alle andre 11 EF-lande har nu underskrevet konventionen og valgte sidste år at sætte deres ratifikationsprocedure i stå, indtil Danmark havde underskrevet, med forventning om at det var sket i december måned, hvor det bl.a. på grund af folketingsvalget ikke var muligt. Derfor mener jeg, det er meget vigtigt, at vi nu i løbet af de kommende måneder får mulighed for at bidrage med en dansk underskrift, så meget mere som der både i kredsen af EF-lande og i andre nordiske lande og andre europæiske lande uden for EF-området er et ønske om, at denne konvention skal kunne omfatte andre end EF-landene. Det ville unægtelig stille Danmark i en besynderlig situation, hvis alle andre EF-lande valgte at lade dette blive en konvention mellem 11 lande og så samtidig åbnede for en udvidelse, hvor vi måtte se, at andre nordiske lande tilsluttede sig, uden at Danmark kunne.

Jeg skal ikke her i dag gennemgå hele forhistorien, for til fru Dorte Bennedsens bemærkning om den procedure, der var valgt, må man unægtelig sige, at forhistorien også har adskilt sig fra, hvad vi har oplevet i forbindelse med debatten om så mange andre konventioner. Vi havde oprindeligt fra den daværende regerings side den indstilling, at Danmark burde have underskrevet fra starten og så efterfølgende have gennemført de ændringer af udlændingeloven, som var nødvendige, men dér fulgte vi det flertal i Folketinget, som anbefalede os ikke at gøre det.

Når vi valgte i denne omgang at fremlægge hele sagen som et beslutningsforslag, skal det bl.a. ses i lyset af, at der dengang fra en række af Folketingets partier blev rejst kritik, fordi man følte, at konventionen var meget uoverskuelig, at det var en meget omfattende tekst. Netop derfor kunne et beslutningsforslag være egnet til, at man mellem første- og andenbehandlingen kunne gå mere i dybden med stoffet.

Jeg havde gerne set, at vi i forbindelse med asylkonventionen også fik lejlighed til en bredere gennemgang af vores udlændingelovgivning, men jeg har måttet konstatere på grundlag af de udtalelser, der er faldet fra et klart flertal af partier, at et sådant ønske er der ikke. Det er derfor, beslutningsforslaget indeholder adgangen til, at vi kan underskrive og på et efterfølgende tidspunkt ratificere, men med ændringer, der er så snævert affattet, at de står i direkte sammenhæng med asylkonventionen. Den bre-

[Justitsministeren]

dere debat om udlændingeloven må vi så tage i en anden sammenhæng, og det vil regeringen selvfølgelig også lægge op til.

Fru Dorte Bennedsen og også fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om de 10 måneder, og det er rigtigt, at hvis man lægger de forskellige frister sammen, som er i konventionen, giver det i alt 10 måneder. Jeg kan sige, at det første udkast, der lå til konventionstekst, indeholdt nogle frister, som var væsentlig længere. Fra dansk side har vi under hele arbejdet med udformningen af konventionen lagt megen vægt på at forsøge at få en afkorting af disse frister, og det kan man også sige er lykkedes, selv om der fortsat er tale om et ganske langt tidsrum.

Med hensyn til de frister, som vi fra dansk side selv er herre over, er der naturligvis ikke noget, der tvinger os til at udnytte dem fuldt ud, og jeg kan derfor godt love, at vi vil bestræbe os på i alle tilfælde at træffe afgørelser så hurtigt som overhovedet muligt, dels i det tilfælde hvor Danmark ønsker at fremsætte anmodning om overtagelse over for en anden medlemsstat, dels i det tilfælde hvor Danmark bliver anmodet om at overtage en asylansøger. Det vil efter min opfattelse være bedst af hensyn til asylansøgeren, at man så hurtigt som muligt får en afklaring af, hvilken medlemsstat der skal behandle ansøgningen; hertil kommer så, at vi ikke fra dansk side ønsker at bruge flere ressourcer end nødvendigt på asylansøgere, hvis ansøgninger ikke skal behandles af os.

Det er sådan i vores udlændingelov i dag, at beslutning om afvisning skal være truffet inden 3 måneder efter indrejsen, og derfor kunne man godt forestille sig, at vi internt i Danmark fastsætter en kortere frist end de seks måneder; det kunne f.eks. være 3 måneder for at fremsætte anmodning over for en anden medlemsstat om overtagelse af en asylansøger. Det vil vi fra Justitsministeriets side gerne overveje i forbindelse med udformningen af det lovforslag, som skal fremsættes med henblik på ratifikationen af konventionen. Det er klart, at vi ikke kan hindre, som konventionsteksten nu er udformet, at andre lande udnytter deres frister fuldt ud, men på den baggrund kan jeg i hvert fald tilsige, at det er et felt, som vi er opmærksom på, hvor vi har bidraget til en afkorting så meget, som det nu var muligt, og hvor vi også har mulighed for i vores nationale lovgivning at gøre noget.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om, hvordan reglerne er i andre lande. Hertil er at sige, at det er et område, som man også har drøftet i EF-sammenhæng, fordi der er utrolig mange varianter, kan man sige, af udlændingelovgivningerne og også af den måde, hvorpå de administreres i de enkelte EF-lande. Som et tilfælde til en større koordinering af hele udlændingepolitikken i de kommende år – hvad man jo nok må forestille sig vil ske – har man fra Fællesskabets side igangsat et arbejde, hvor man indkalder oplysninger om, hvordan lovgivningen og administrationen er i de enkelte lande, så man bare kan danne sig et overblik over, hvordan udlændingeloven egentlig fungerer i medlemslandene. Det er et arbejde, der pågår. Jeg tør ikke helt sige, hvor langt man er kommet, men det er en ganske stor operation, der her er tale om. Men vi vil naturligvis gerne forsøge at oversende det materiale, der måtte ligge på området, til udvalget.

Hr. Tom Behnke spurgte mig, om Fremskridtspartiets krav om en fælles asylpolitik var imødekommet med det forslag, der foreligger her. Dertil må jeg klart sige, at det er der ikke tale om i den forstand, at det, asylkonventionen vedrører, jo er ansvaret for, hvem der er forpligtet til at behandle asylansøgninger. Det er jo ikke et forslag, som beskæftiger sig med den materielle del af udlændingelovgivning, som jeg lige har været inde på; det er noget, der formentlig først vil komme til at ske over en årrække. Der er altså ikke tale om, at vi med dette forslag lægger op til, lige så lidt som andre lande gør det, at ensarte, at harmonisere vores materielle udlændingelovgivning.

Både hr. Niels Helveg Petersen og hr. Kofod-Svendsen var, som jeg tolkede det, positive over for, at vi fra dansk side kan underskrive, men ønsker en lidt stærkere præcisering af, hvilke lovændringer det så må føre til i den danske udlændingelov. Det er jo bl.a. det, vi nu får lejlighed til at gå i dybden med i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Som jeg startede med at sige, tror jeg, det er vigtigt, også af hensyn til den udvikling, der er i gang i Europa, at vi ikke bringer os i en situation, hvor denne sag får lov til at ligge til på den anden side af sommerferien. Jeg kan nære en bekymring for og en forventning om, at andre lande vil gå i gang med ratifikationsproceduren og vi derved bliver stillet i en vanskelig

[Justitsministeren]

situation. Der kan jo også være konsekvenser af en sådan udvikling – også negative konsekvenser i forhold til Danmark.

Derfor vil jeg da gerne benytte den tid, der nu er efter førstebehandlingen, til at drøfte med de partier, der har erklæret sig positive i dag, om vi kan finde en måde, sådan at Danmark ikke bliver bragt i den negative situation, som jeg her har beskrevet.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren sagde om forhistorien, at en af årsagerne var, at Folketinget havde fundet konventionen uoverskuelig. Det tror jeg nu ikke helt er tilfældet. I hvert fald hvis jeg sammenligner den med f.eks. ministerens forslag til medieansvarslov, forekommer konventionen mig at ligge på linje med læse let-bøgerne. Det, der var uoverskueligt ved den lejlighed, var det utal af ændringer, ministeren mente skulle ske i vores udlændingelov. Men lad det nu ligge.

Ministerens svartale her fra talerstolen var om ikke uoverskuelig, så dog i hvert fald noget uklar, og jeg er lidt interesseret i at få at vide, om Retsudvalget efter ministerens opfattelse nu skal gå i gang med at arbejde med dette beslutningsforslag. Hvis vi skal det, så vil vi selvfølgelig stille en række spørgsmål til ministeren. Men så vidt jeg kan skue her i dag, kan det jo kun ende i en beretning, der vil lyde: Jamen vi kan ikke tage stilling til dette forslag, før vi har den endelige lovtekst.

Når jeg spørger nu, så er det ikke kun for at drille ministeren; det er jo også, fordi Folketingets Præsidium faktisk spørger os i Retsudvalget: Vil I være venlige at svare på, hvilke forslag I skal have gennemført, og hvilke I ikke skal have gennemført?

Jeg går ud fra, at ministeren ikke er interesseret i, at Retsudvalget nu her på sit næste møde beslutter sig for at meddele Folketingets Præsidium, at beslutningsforslag nr. B 58 ikke skal gennemføres; det skal lægges til beretning.

Så lidt klarere tale, hr. minister, det var måske ingen skade til!

Ebba Strange (SF):

Jeg forstår godt ministerens ønske om, at Danmark hurtigt skal kunne ratificere konventionen. Men så vil jeg spørge ministeren: Når ministeren nu er så helt præcis klar over, hvad det er for ændringer, et lovforslag skal indehol-

de, som skal ændre vores udlændingelovgivning, er det så så svært at lave? Kan det ikke laves i løbet af relativt kort tid, sådan at vi kan få det at se i Folketingets Retsudvalg, inden vi siger ja eller nej? For man har jo åbenbart helt check på det. Kunne det ikke laves i løbet af påsken?

Justitsministeren (Engell):

Fru Dorte Bennedsen bad om en lidt klarere tilkendegivelse om det videre arbejde. Det, jeg kan bidrage med, er det synspunkt, som jeg også var inde på i mit sidste svar. Jeg mener, det er afgørende, at vi kan underskrive konventionen, men det er også vigtigt, at der er politisk enighed, at der er et flertal her i Folketinget, som er parat til at støtte de konsekvensændringer, der vil være direkte affødt af den udformning, som asylkonventionen har. Så der er en sammenhæng; der må være denne sikkerhed, og det er lige præcis den metode, som kan være mest velegnet til at nå dette resultat, som jeg i lyset af denne førstebehandling gerne vil diskutere med de partier, der både har erklæret sig positive over for, at vi kan ændre asylkonventionen, og som ikke har afvist, at der på nogle af de punkter, som bl.a. er beskrevet i beslutningsforslaget, vil være behov for at ændre den danske udlændingelov.

Så spørger fru Ebba Strange, om det ikke kan ske meget hurtigt, om vi ikke meget hurtigt vil kunne udarbejde sådanne forslag. Det vil jeg da bestemt ikke afvise, men det er jo en af de ting, som jeg synes der vil være god grund til at drøfte efterfølgende. Nu har et flertal jo ikke ophævet helligdagsloven endnu, så derfor ved jeg ikke, om det kan blive her i påsken, men så kan det i hvert fald blive umiddelbart derefter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår godt, at det ikke er rart for ministeren at skulle stå her og erkende, at det beslutningsforslag, som er lagt frem her i dag, får han ikke gennemført. Og den sidste argumentation kørte jo unægtelig i ring.

Jeg vil gerne citere kort fra den ordførertale, jeg holdt, og som jeg her har nedskrevet:

»Når ministeren har fremlagt et lovforslag med de ændringer, der er nødvendige af hensyn til konventionen, med sådanne forslag, der indeholder de nødvendige og kun de nødvendige

[Dorte Bennedsen]

ændringer, skal vi ikke nødvendigvis forlange det færdigbehandlet, før vi giver vort tilsagn.«

Og jeg slutter med at sige:

»Men jeg går ud fra, at vi i dag får ministerens tilsagn om, at Folketinget får det nødvendige forslag, og så vil vi formentlig kunne handle hurtigt.«

Jeg kan selvsagt ikke gå op her i dag og skrive en blankocheck og sige, at uanset hvordan teksten ser ud fra ministerens side, så er Socialdemokratiets ja med. Men jeg har sagt, at vi kan se gode grunde til at vedtage denne konvention, og hvis ministeren også efter vores opfattelse kun medtager de ændringer, der er nødvendige, og kun dem af hensyn til konventionen, så vil vi være velvilligt indstillet til en hurtig behandling.

Justitsministeren (Engell):

Jeg lyttede meget grundigt til, hvad fru Dorte Bennedsen sagde, og jeg mener i og for sig ikke, at jeg talte i ring her i min anden besvarelse. Det, jeg gav udtryk for, var, at der er intet, jeg hellere vil, end at vi når det mål, at vi kan underskrive. Men jeg må samtidig også sige, at der er nogle konsekvensændringer, som vi skal have på plads, og som der skal være enighed om i udlændingeloven, og det er præcis det, vi nu vil drøfte i lyset af denne førstebehandling. Og jeg må konstatere, at der var et klart flertal her i Folketinget, der gav tilslutning til, at Danmark kunne underskrive denne konvention. Det, vi så skal have på plads, er konsekvensændringerne, og det er den sammenkædning, jeg nu gerne vil diskutere så hurtigt som muligt med Folketingets partier.

Vi er enige om målet; metoden har vi lagt op her fra regeringens side – det mener vi var den rigtige også i forhold til den forhistorie, der har været omkring beslutningsforslaget. Men det vigtigste for os er, at vi når frem til målet, og det prøver vi så så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
Af Ebba Strange (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

Det er mindre end et år siden, at Folketinget sidst havde spørgsmålet om dommerundersøgelser til drøftelse. En stor del af debatten dengang angik netop spørgsmålet, om dommerundersøgelserne skal foregå for åbne eller for lukkede døre. Drøftelserne endte med en bred politisk tilslutning til den gældende ordning, hvorefter dommerundersøgelser gennemføres efter retsplejelovens almindelige regler, og det vil sige for åbne døre, men at justitsministeren dog i særlige tilfælde kan bestemme, at undersøgelsen skal foregå for lukkede døre.

Der var, som fru Ebba Strange selv fremhævede det under tredjebehandlingen af lovforslaget i Folketinget (Folketingets forhandlinger, sp. 11.203), tale om en grundlæggende politisk uenighed mellem SF og Fremskridtspartiet på den ene side og Folketingets øvrige partier på den anden side om, hvem der skal afgøre, om en sag skal undersøges for åbne eller for lukkede døre.

Spørgsmålet blev dengang undergivet en grundig debat, og jeg kan i virkeligheden ikke se, at de principielle synspunkter, som dengang var fremme, ikke skulle gælde i dag.

Hertil vil jeg blot sige, at tamilsagen har sin særlige baggrund, og at denne undersøgelse nu foregår for åbne døre. Det er derfor ikke tamilsagen, som vi skal drøfte her i dag, men det er formen for fremtidige undersøgelser.

I den forbindelse er der efter min opfattelse grund til at pege på, at undtagelsesadgangen for princippet om åbne døre er meget snævert